

не може да си представи! Най-добре би било народът да остане въ страната си независимъ, да се управлява отъ свои хора и закони, обаче това тогава не бѣ възможно.“

Време за маене нѣмало, трѣбвало да се намѣри нѣкакъвъ изходъ, да се вземе едно окончателно решение. И тогава се оформили три партии между народа. Едни били за това, да се изпрати делегация при султана, за да се измоли както всеопрощаване за станалото презъ време на руската окупация, така и обезпечаване на града срещу произволи на турската войска при завръщането ѝ. Други настоявали да се освободятъ веднажъ за винаги отъ турската отвратителна властъ, като се изселятъ въ братската християнска страна; тукъ децата щѣли да отрастнатъ на свобода, за да могатъ единъ день да избавятъ отечеството си, съ помощта на руситѣ. Трети, най-сетне, препоръчвали, безъ много мислене, да възстане народътъ и да отхвърли съ собствени сили позорното иго.

Първата партия се състояла главно отъ гръкоманитѣ и по-заможнитѣ граждани. Докато еднитѣ се надявали да си възвѣрнатъ предишнитѣ права, бидейки въ добри отношения съ турцитѣ, другитѣ се бояли да не би да загубятъ добритѣ си имоти, за смѣтка на неизвестни облаги въ чужбина. И като не смѣтели сами да взематъ решение, писали на владиката въ Одринъ, Герасимъ Критски, да дойде и имъ даде съветъ. Герасимъ наистина дошелъ за Великдень, придруженъ отъ архидякона на Вселенския патриархъ. И следъ божествена служба, архидяконътъ прочелъ послание отъ патриарха, съ което българитѣ били съветвани да не напускатъ родината си, а да останатъ като досега вѣрна султанска рая. Патриархътъ, при това, произнасялъ проклетие къмъ ония, които биха последвали рускитѣ войски. Народътъ, обаче, въ мнозинството си, безъ да дочака края на посланието, принудилъ четеца да спре и го заплашилъ да замине веднага вѣнъ отъ Сливенъ заедно съ другаритѣ си, ако не иска да пострада. Въ гнѣва си и въ настѣпилия шумъ нѣкои дори стреляли върху агентитѣ на Фенеръ. Особено силно дразнѣло българитѣ съ независимъ духъ присѣтствието на владиката, който билъ известенъ като алченъ обирникъ и като безсъвѣстенъ клеветникъ срещу българскитѣ монаси и учители.

Втората партия се състояла отъ по-културнитѣ търговци и отъ еснафа, мнозина отъ тѣхъ членове на Народното брат-